

القای کالوس و شاخه‌زایی در ریزنمونه‌های میانگوه و برگ برازئیل

(*Perovskiaabrotanoides* L.) تیمار شده، با 2ip و 2.4-D

✦ نستون حاجی قاسمی^۱، عدرا صبوراً^۲، طیبه رحمان^۳

۱- دانشجوی ارشد فیزیولوژی گیاهی - گروه زیست شناسی - دانشکده علوم پایه - دانشگاه الزهراء - تهران

۲- استادیار - گروه زیست شناسی - دانشکده علوم پایه - دانشگاه الزهراء - تهران

۳- استادیار - گروه زیست شناسی - دانشکده علوم پایه - دانشگاه شاهد - تهران

چکیده

برازئیل (*Perovskiaabrotanoides* L.) از خانواده نعنایان، در طب سنتی به عنوان یک داروی ضدباکتری و ضد مالاریا استفاده می‌شود. از آنجا که بذر آن به علت وجود مرحله خفگی به کندی جوانه می‌زند، ریزنمونه‌های میانگوه و برگ‌های گیاه جوان (۱۲۰ روزه) در محیط MS پایه حاوی ترکیبی از غلظت‌های ۲۰۰ و ۲ میلی‌گرم در لیتر 2ip و 2.4-D در یک طرح آماری بلوکهای کاملاً تصادفی کشت شدند. نتایج پس از ۲۲ روز ثبت گردید. بهترین تیمار کالوس‌زایی برای میانگوه‌ها طی تیمار 2 mg/L 2.4-D مناسب برای شاخه‌زایی در این ریزنمونه‌ها با غلظت‌های ۲ یا ۴ میلی‌گرم در لیتر 2ip به تنهایی حاصل گردید. تحت اثر اکثر تیمارهای هورمونی مورد استفاده، به استثنای تیمار 2 mg/L 2ip، تشکیل کالوس روی ریزنمونه‌های برگ موفقیت آمیز بود، اما پاسخ شاخه‌زایی و ریشه‌زایی در این قطعات مشاهده نشد. در بین تیمارها، 2.4-D در غلظت‌های ۲ یا ۴ میلی‌گرم در لیتر بیش‌ترین تعداد کالوس را القا نمودند. به نظر می‌رسد میانگوه‌های واجد جوانه‌های جانبی جهت تکثیر برازئیل ریزنمونه‌های مناسب‌تری باشند.

کلمات کلیدی: برازئیل، *Perovskiaabrotanoides* L.، شاخه‌زایی، کالوس‌زایی، 2ip، 2.4-D